

Llegíssi (ImS 5)(ALDC, IX, 2041. *Llegíssi* [ImS 5])

Com en totes les persones d'aquest imperfecte de subjuntiu, prescindim de la diferència *lle-*, *lli-* del radical (tret de les formes del tipus *llisguéreu*) en favor de la variant normativa, *llegíssi*; per a tal diferenciació i altres aspectes a tenir en compte, veg. mapes 1358, 1359, 1378, 1423 i 1424.

La segona persona del plural de l'imperfecte de subjuntiu del llat. vg. *LEGIRE era LEGISSETIS, que va donar el cat. *llegísseu* (< *llegíssets*, origen potser de *lletixses* 87, 94) (var. *lle[dʒ]ísseu*, *lle[tʃ]ísseu*; *llegíssau* 109, 117, 121; *llegíss[u]*, per monoftongació del diftong [əw]), convertit en *llegíssi* (var. *lle[dʒ]íssi*, *lle[tʃ]íssi*), amb *-i-* analògica del present de subjuntiu d'altres conjugacions (*cantàssi/cantéssi*, *batéssi*). L'increment *-ig-* ha donat origen al tipus *llegiguésseu*, amb les var. *llegiguess[u]* 1, 3, 5, 10, 15, *lle[dʒ]iguésseu*, *lle[tʃ]iguésseu*, *llegíesseu* 133; *llegéssau* 143, per absorció de la vocal *i* en la palatal anterior; per assimilació a la [w] i influència de la desinència *-ou*, *llegiguéssou* 86, 88, 91, 92, 96, 98, 104, 105, *lle[z]iguéssou* 95; l'analogia amb *llegíssim* ha provocat el canvi de la desinència en *llegiguéssi* (var. *lle[dʒ]iguéssi*).

Una altra forma, *llegíreu*, prové d'un antic condicional en *-ra* que va assumir el valor d'imperfecte de subjuntiu, conservat en val. (var. *lle[dʒ]íreu*, *lle[tʃ]íreu*). La mateixa desinència,

però amb la var. *-éreu*, es troba en formes que tenen per base el radical *llisc-*, *llisg-* del present d'indicatiu: *llisguéreu*, *lli[ʒ]guéreu* 152, 178, 190, *lli[dʒ]guéreu* 155; *llisquéreu* 130, 149, 162, 189, *lli[ʃ]quéreu* 163, 166, *lli[tʃ]quéreu* 165; o també amb desinència *-ésseu*: *llisguésseu* 146, 147, *lli[ʒ]guésseu* 140, 145, 148, *llisquésseu* 151; i amb l'interfix *-isc-*, *lle[dʒ]isquésseu* 115, induït per *llegiguésseu*. *Lle[tʃ]íu* 102 sembla una confusió amb el present de subjuntiu.

Lleiasset 100 sembla de matriu aragonesa.

Per a la distribució areal i cronologia, veg. mapa 1441.

Llegíssi (model *servíssi*) és la forma normativa des del *DOrt*, 1917; *llegísseu* (model *servísseu*), des de Fabra, 1918 (pàg. 90), que la *GIEC* (pàg. 280) inclou entre "Altres variants" dels parlars val. i nord-occ. i la *PEOLC Morfologia* (pàg. 27-28) com a forma pròpia d'àmbit general juntament amb *llegíssi* (model *servíssi*) –en els parlars valencians, *llegísseu* (*servísseu*) només és forma pròpia de registres molt formals. Quant a *llegíreu* (*servíreu*), és normativa des de la *GIEC*, 2016 (pàg. 280), però la *PEOLC Morfologia* la considerava pròpia de l'àmbit restringit (parlars valencians) i alhora no recomanava la forma *llegiguéssi* (*serviguéssi*) (pàg. 27-28).

